

Veel ouders van de schoolgaande kinderen waren werkzaam in de landbouw. Er gebeurde nog weinig machinaal, zodat er nog veel handwerk was te doen, zoals b.v. het aardappels rooien.

Voor de oudere kinderen bleven in die periode thuis om hun ouders mee te helpen bij het rooien. Ze liepen op school meestal een behoorlijke achterstand op. Deze "aardappelkrabbers", zoals ze in de notulen werden genoemd, mochten de voortgang van de lessen niet vertragen.

Daarom werden er extra rekenlessen aan deze leerlingen gegeven, omdat dit het kwetsbaarste vak was.

De andere vakken konden op een geleidelijker manier worden ingehaald. Voor het personeel was dit erg vervelend, maar er kon weinig tegen worden gedaan, omdat het wettelijk was geregeld dat kinderen recht hadden op 6 weken landbouwverlof.

Er werden ook vervolgonderwijs cursussen gegeven die meestal begin oktober van start gingen (dus tijdens het landbouwverlof).

Het hoofd der school stelde in 1921 voor om 3 weken te wachten alvorens men met dit onderwijs begon, omdat de landbouwwerkzaamheden nog niet ten einde waren.

"Aardappelkrabbers".

Daar er twee leerkrachten vertrokken in de eerste helft van 1922 moesten er voorlopig klassen bij elkaar worden gevoegd. Het personeel had de handen meer dan vol, zodat er in het notulenboek staat: "Wegens grote onvolledigheid van het personeel, zullen de vergaderingen worden geschorst, totdat er betere tijden zijn aangebroken."

Deze schorsing heeft precies een jaar geduurd. Tijdens dit jaar vertrok tot overmaat van ramp ook nog eens meester Busz, zodat overbleven: meester Huetink, meester Maarsingh en juffrouw Sonius.

Nog voordat het nieuwe schooljaar begon kwam meester Tollenaar de geleerden versterken en konden de klassen als volgt worden verdeeld: (1 mei 1923)

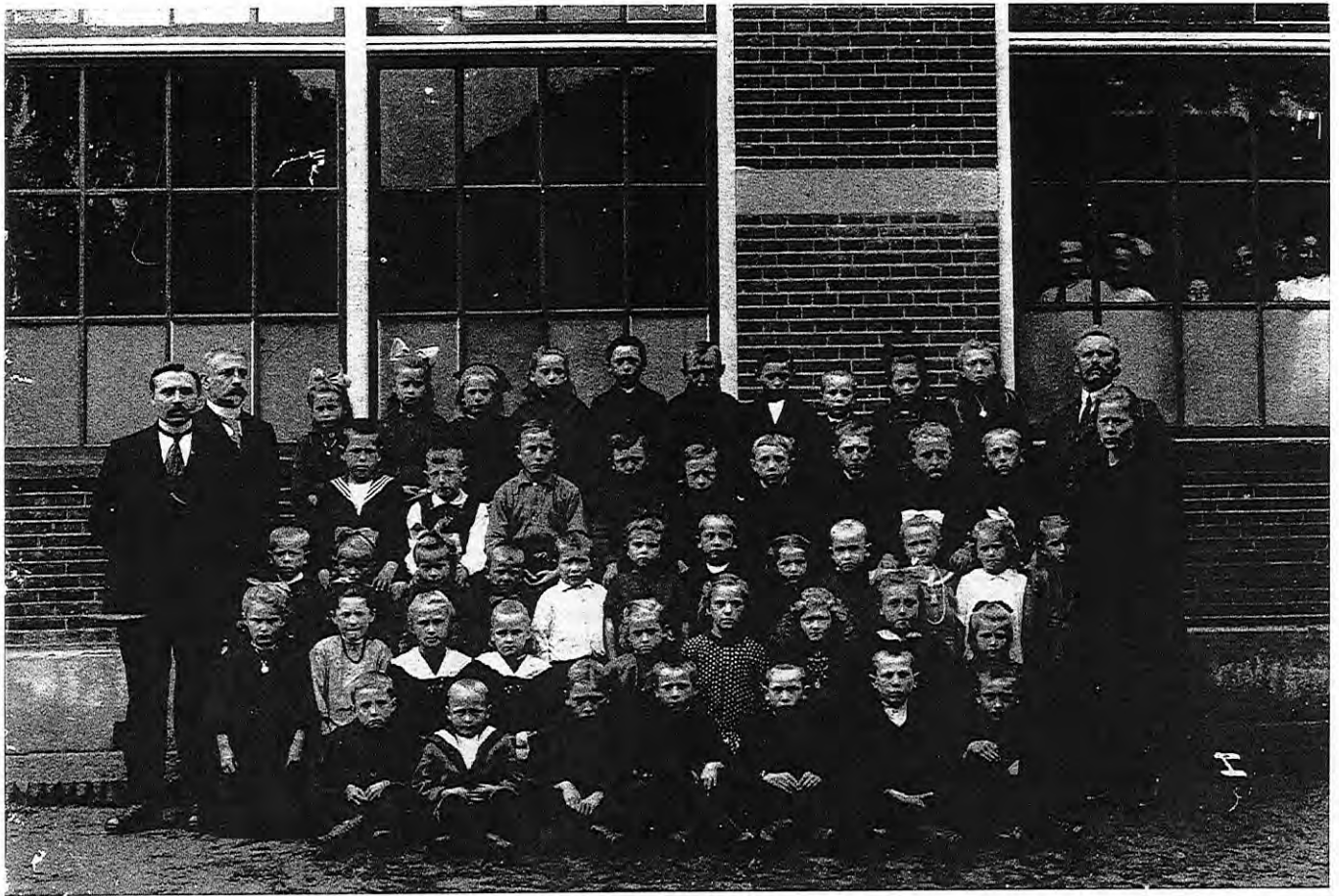
meester Huetink	klas 5,6 en 7	68 leerlingen
meester Maarsingh	klas 3 en 4	69 „ „
meester Tollenaar	klas 2	37 „ „
juffrouw Sonius	klas 1	39 „ „

In totaal dus 213 leerlingen.

Het vak Bijbelse geschiedenis bestaat voor een groot deel uit het vertellen van de verhalen uit de Bijbel.

Belangrijk hierbij is, dat de kinderen met aandacht luisteren en dat het voor hen op een begrijpelijke manier wordt verteld. Meester Maarsingh was op dit gebied een kunstenaar. Zo vertelde hij het verhaal van Abraham en zijn knecht Eliëzer op de volgende, zeer speciale manier:

"Abraham was al oud geworden en Izaäk was al zo oud, dat het hoog tijd werd dat hij ging trouwen. Daarom stuurde Abraham zijn knecht Eliëzer naar zijn (Abraham's) geboorteland Mesopotamië om daar een vrouw voor Izaäk te zoeken.

Plm. 1920.

Bovenste rij, v.l.n.r.: meester Busz, meester Huetink, Gepke Fissering, Frouwke Fissering, Wupke Wilts, Hindertje Wilts, Hilvert Wilts, Wubbe Wilts, Jan Wolfs, Geert Strockmeijer, Wupke Wolfs, Grietje Wilzing, meester Maarsingh.

Tweede rij, v.l.n.r.: Jan van der Vecht, Meindert van der Vecht, Klaas Volders, Jan Volders, Elze Volders, Jan Volders (Gzn.), Harm Volders, Jan Volders, Harm Wilzing (Azn.), juf Sonius.

Derde rij, v.l.n.r.: Albert Kampen, Wennie Meijer, Sienie Fissering, Hendrik Volders, Jurrien Veldman, Tinie Veldman, Hanne Wilzing, Janna Wilts, Jan Wilzing, Anna Wilzing, Frouwke Huetink, Annechien Kuiper.

Vierde rij, v.l.n.r.: Sientje Wubs, Annie Wubs, Saartje Wubs, Grietje Wubs, Miene Wolfs, Fennechien Wolfs, Rikste Wilzing, Zwaantje Wilzing, Willemtje Wakker,

Onderste rij, v.l.n.r.: Harm Wilts, Geert Wubs, Harm Wolfs, Harm Wilts, Aike Wilzing, Harm Kampen, Geert Volders.

T, t, t, t, t.

THEODORUS *vischt met een* TOTEBEL.

Toon! dat heet ik vangen, kijk,
 Zeven vischjes tegelijk!
 Nu behoef ik niet te schroomen,
 Onbeladen t' hants te komen.